

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Wienerkonventionen af 18. april 1961 indeholder bl. a. visse ændringer i reglerne om skattefritagelse for fremmede landes diplomatiske repræsentanter. Ved lov nr. 252 af 18. juni 1968 om diplomatiske forbindelser og udenrigsministeriets bekendtgørelser af 18. oktober og 11. november 1968 er Wienerkonventionen ratificeret med virkning fra den 1. november 1968. Ændringsforslagene tager sigte på at udforme bestemmelserne i kildeskattelovens § 3 i overensstemmelse hermed.

Til nr. 2.

Efter kildeskattelovens § 5 skal børn principielt beskattes selvstændigt under kildeskatteordningen. Der gøres dog undtagelse for indtægtsnydelse samt formue og afkast heraf, når indtægtsnydelsen eller formuen er modtaget som gave fra forældrene. I så fald sker beskattningen hos disse.

Under det gældende system har børn i visse tilfælde arvet en formue eller fået den som gave fra andre end forældrene, f. eks. fra bedsteforældrene. Børnene er som følge heraf blevet selvstændigt skattepligtige, og hvis de derefter har modtaget formue som gave fra forældrene, er denne formue og dens afkast også blevet beskattet hos børnene. De nye regler vil føre til, at beskattningen går tilbage til forældrene.

I de nævnte tilfælde har skatteyderne indrettet sig på, at beskattningen sker hos børnene, og ændringsforslaget tager sigte på at opretholde denne beskattningsordning, hvor gaven er ydet før 1. januar 1969.

Til nr. 3.

I kildeskattelovens § 22, stk. 3, bestemmes, at dødsboer skal anvende samme regnskabsår som afdøde. Hvis afdøde ikke var selvstændigt skattepligtig, skal boet anvende samme regnskabsår som den, med hvem afdøde var samskattet.

Under arbejdet med den nærmere planlægning af kildeskatten har det vist sig, at den sidstnævnte regel kan virke u hensigtsmæssigt, og der stilles derfor forslag om at ophæve den. Derimod opretholdes reglen om, at ligningsdirektoratet i særlige tilfælde

kan tillade, at dødsboet anvender et andet indkomstår end det, afdøde anvendte.

Til nr. 4.

Når en ægtefælles skattepligtige indkomst udviser underskud, skal dette efter kildeskattelovens § 26, stk. 2, i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst, og kun et eventuelt resterende beløb kan videreføres til fradrag i de 2 efterfølgende år efter ligningslovens § 15. Bestemmelsen om overførelse af underskud til fradrag hos den anden ægtefælle er ikke tænkt anvendt i tilfælde, hvor samskattningen er ophørt i indkomstårets løb, f. eks. på grund af skilsmisse. Ændringsforslaget går ud på at tydeliggøre dette. Ændringsforslaget berører ikke adgangen til overførelse af underskud til den anden ægtefælle i det indkomstår, hvori ægteskab indgås.

Til nr. 5.

Ændringen er af redaktionel art.

Til nr. 6.

Hvis ansættelsen omfatter en kortere periode end 1 år, skal der efter kildeskattelovens § 35, stk. 3, ske omregning af indkomsten, så at den kommer til at svare til et helt års indkomst. Skatten beregnes af helårsindkomsten med de sædvanlige beregningsfradrag, men der svares kun så stor en del, som indkomstperioden udgør af et helt år.

Hvor der i indkomsten indgår en engangsindkomst, skal kun den øvrige indkomst omregnes til helårsindkomst. For at nå til et rigtigt resultat i sådanne tilfælde bør den endelige skat for den kortere indkomstperiode udgøre så stor en del af den beregnede helårsskat, som indkomsten i perioden, herunder engangsindkomsten, udgør af den opgjorte helårsindkomst. Ændringsforslaget går ud på at indføre denne regel.

Følgende eksempel kan tjene til nærmere belysning af reglens virkemåde:

En skatteydere skattepligtigt ophører ved fraflytning til udlandet den 1. marts 1971. I hver af månederne januar og februar 1971 har han haft en lønindtægt på 3.000 kr., og desuden har han i januar 1971 indvundet en spekulationsfortjeneste på 10.000 kr.